

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1609010435
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1609010435.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného L. U., pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchatelstvom v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného L. U. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/154/2009 zo dňa 02.02.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.04.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

L. U., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom T., C. č. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Bratislava,

podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák.

u k l a d á

súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/129/2005 zo dňa 12.06.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/113/2007 zo dňa 08.04.2008, ako aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/147/2007 zo dňa 18.06.2007, právoplatným dňa 05.07.2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/154/2009 zo dňa 02.02.2015 bol obžalovaný L. U. s poukazom na právoplatne uznanú vinu v rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/154/2009 zo dňa 08.02.2010, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi prokurátorom Krajskej prokuratúry Bratislava a obžalovaným L. U. a následne vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu spolupáchatelstvom v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., odsúdený podľa § 221

ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b), ods. 5 Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/129/2005 zo dňa 12.06.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/113/2007 zo dňa 08.04.2008, ako aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/147/2007 zo dňa 18.06.2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie čo do výroku o treste obžalovaný L. U., ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním ako aj písomným podaním prostredníctvom svojej obhajkyne.

V písomných dôvodoch obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd použil nezákonné ustanovenia tak vo výrokovej časti rozsudku ako aj v jeho odôvodnení. Okresný súd ignoroval zákon, čím hrubo porušil Ústavou SR mu dané práva. Ak bola povolená obnova konania v prospech obžalovaného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku. V pôvodnom konaní mu súd schválil dohodu o vine a treste, čo vyplýva z toho času zrušeného rozsudku, avšak okresný súd vôbec nezisťoval, či prokurátor a obžalovaný chcú uzavrieť dohodu o vine a treste. Ďalej obžalovaný uviedol, že sa odvoláva voči neprímerane vysokému a nezákonnému zaradeniu do II. NVS, keďže v pôvodnom rozsudku bol zaradený do I.NVS. V ďalšej časti sa obžalovaný domáha použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., keďže v pôvodnom rozsudku mu bol uložený trest štyri roky pod spodnú hranicu.

Obžalovaný záverom žiadal krajský súd o zrušenie prvostupňového rozsudku a nariadiť okresnému súdu, aby použil v jeho prospech § 36 písm. l), § 39 ods. 1 Tr. zák. a aby bol zaradený do I.NVS ako v pôvodnom rozsudku.

Obhajkyňa v písomných dôvodoch uviedla, že súd prvého stupňa pochybil tým, že povolením obnovy konania vec v zmysle § 404 ods. 2 Tr. por. nevrátil do prípravného konania prokurátorovi. Nemohla byť pre toto pochybenie uzavretá s prokurátorom dohoda o vine a treste a obžalovanému tak bola upretá možnosť zníženia dolnej hranice trestnej sadzby, ktorú by mu eventuálne mohol prokurátor ponúknuť. Súd rovnako pochybil, keď po začatí hlavného pojednávania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 3 Tr. por. nezisťoval, či prokurátor a obvinený nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste. Vo výkone trestu je osem rokov a šesť mesiacov, čo je dlhá doba na to, aby sa mohol nad sebou zamyslieť a vyhodnotiť svoju minulosť, manželka sa ním rozviedla, rodičia, ktorí ho vždy podporovali na neho zanevreli, preto žiada, aby súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák.

V ďalšej časti odvolania obhajkyňa namietala zaradenie obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tým okresný súd porušil ustanovenia § 405 písm. b) Tr. por., kde je vyjadrená zásada *reformatio in peius*, vzťahujúca sa na výrok o treste, ktorá platí počas celého konania po povolení obnovy konania, a teda v prípade povolenia obnovy konania v prospech obvineného, obvinenému nesmie byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než mu bol uložený v pôvodnom rozsudku. napriek tomu okresný súd rozhodol o jeho zaradení do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia, a to z dôvodu, že bol obžalovaný Okresným súdom Trnava sp. zn. 5Nt/31/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5Tos/103/2012 preradený na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu substitučný obhajca obžalovaného uviedol, že plne pridrižiava písomných dôvodov odvolania. Poukázal na to, že súd prvého stupňa porušil zásadu *reformatio in peius* najmä v ustanovení § 405 a § 404 ods. 2 veta posledná Tr. por. a napokon aj v ustanoveniach o konaní o dohode o vine a treste. Poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol pôvodným rozsudkom zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom v napadnutom rozsudku bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd prvého stupňa neumožnil tým, že vec nevrátil prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste, čím prišlo k celkovému zhoršeniu postavenia obžalovaného. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca Krajskej prokuratúry Bratislava uviedol, že čo sa týka prvej odvolacej námietky, že mal súd vrátiť vec prokurátorovi do prípravného konania za účelom

konania o dohode o vine a treste, tým, že bol zrušený len výrok o treste a nie o vine, nenastala situácia určená v zákone, ktorý ukladá iba za situácie, že by bol zrušený celý rozsudok, čo sa v tomto prípade nestalo. Zastáva teda názor, že analogicky sa malo postupovať podľa § 232 ods. 4 Tr. por., ktorý určuje, že ak prišlo k dohode o vine a treste, tak súd prejedná len konanie v súvislosti ohľadne trestu, čo súd prvého stupňa aj splnil. Čo sa týka druhej námietky ohľadne zhoršenia postavenia obžalovaného jeho zaradením do stredného stupňa, prokurátor dal do pozornosti, že výrok o treste určením jeho konkrétnej sadzby, resp. výmery a zaradenia tvoria jednu neoddeliteľnú súčasť. Obžalovanému bol trest znížený z jedenásť rokov na desať rokov, takže zaradením do stredného stupňa nemohlo prísť k zhoršeniu jeho postavenia. Záverom navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný L. U. sa pripojil k prednesu svojho obhajcu a uviedol, že ľutuje toho, čo spravil a ospravedlňuje sa najmä svojmu synovi a rodine, ktorú stratil. Po prepustení by sa chcel venovať synovi, riadne sa zamestnať a žiť život riadneho občana.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že v predmetnej trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/154/2009 zo dňa 08.02.2010 bola podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom Krajskej prokuratúry Bratislava a obvineným L. U., v zmysle ktorého bol obvinený uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu spolupáchatel'stvom v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 5 Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/129/2005 zo dňa 12.06.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/113/2007 zo dňa 08.04.2008, ako aj výrok o treste

uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/147/2007 zo dňa 18.06.2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods.1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní jeden rok.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 5Nt/31/2012 zo dňa 04.07.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5Tos/2013/2012 zo dňa 31.07.2012 odsúdený L. U. podľa § 411 ods. 1 tr. por. a § 9 ods. 3 zák. č. 475/2005 Z.z. na ďalší výkon trestu odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 08.02.2010 pod sp. zn. 2T/154/2009 k trestu odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, preradený z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Malacky sp. zn. 3Nt/20/2013 zo dňa 24.11.2014, právoplatným dňa 24.11.2014 bola podľa § 394 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 41b zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR a konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, povolená obnova konania v prospech odsúdeného L. U. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 2T/154/2009. Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. súd zrušil výrok o treste uložený odsúdenému L. U. rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/154/2009 zo dňa 08.02.2010, ako aj výrok, ktorým v uvedenom rozsudku súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/129/2005 zo dňa 12.06.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/113/2007 zo dňa 08.04.2008 a výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/147/2007 zo dňa 18.06.2007. Zároveň súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd konštatuje, že podaným odvolaním zo strany obžalovaného bol napadnutý výrok o treste vrátane konania mu predchádzajúceho, z čoho vyplýva predovšetkým skutočnosť, že odvolací súd bol obmedzený revíznym princípom len na preskúmanie napadnutého výroku o treste vrátane konania mu predchádzajúceho, zdôrazňujúc, ako bolo vyššie podrobne uvedené, že rozhodnutie o vine obžalovaného je právoplatné a nebolo ani predmetom konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku ani samotného rozhodovania v napadnutom rozsudku.

K výroku o treste odvolací súd konštatuje, že pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanému dospel k záveru, že je potrebné ukladať obžalovanému súhrnný asperovaný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41ods. 2 Tr. zák., keďže všetkých skutkov z predmetného rozhodnutia ako i skutkov z rozhodnutí Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/129/2005 zo dňa 12.06.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/113/2007 zo dňa 08.04.2008 a Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/147/2007 zo dňa 18.06.2007 sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený prvý rozsudok. Keďže sa viacerými skutkami dopustil viac úmyselných trestných činov, bolo potrebné trest súhrnný ukladať podľa zásady ukladania trestu úhrnného, vyjadrenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., teda ako trest asperovaný, čo samotný obžalovaný v podstate ani nenamietal.

Pôvodným rozsudkom, ktorý bol v časti uloženého trestu zrušený v obnovovacom konaní, bol obžalovanému rovnako ukladaný trest súhrnný v zmysle zásady § 41 ods. 2 Tr. zák., avšak, Nálezom ÚS SR publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Z citovaného výroku nálezu ÚS SR jednoznačne vyplýva, že citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Tr. zák. v čase schvaľovania dohody o vine a treste, bola nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť. Z uvedeného dôvodu bola u obžalovaného povolená obnova konania v jeho prospech.

Aktuálne platné a účinné ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. znie teda nasledovne: ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Z uvedeného teda vyplýva, že pri ukladaní súhrnného asperovaného trestu obžalovanému v zmysle hore citovaného ustanovenia sa aktuálne vychádza z trestnej sadzby, pri ktorej sa nenavýšuje dolná hranica najprísnejšieho trestného činu, iba hranica horná. Dolná hranica trestnej sadzby u obžalovaného je teda desať rokov. Krajský súd dospel k záveru, že s poukazom na osobu obžalovaného, okolnosti prípadu ako i z pohľadu prevencie generálnej, bude na nápravu obžalovaného postačovať uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere desať rokov.

Vo vzťahu k odvolacej požiadavke obžalovaného, ktorou žiadal aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a znížiť mu trest pod dolnú hranicu tejto sadzby odvolací súd uvádza, že je pravdou, že v súlade s individualizáciou trestu zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanovenú v osobitnej časti, kedy by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami sú najmä okolnosti inak poľahčujúce, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, čo sa v danom prípade nestalo. Obžalovanému bola pri ukladaní trestu správne a zákonne priznaná iba jedna poľahčujúca okolnosť - priznal sa k žalovanej trestnej činnosti a svoje konanie oľutoval. Pomerom páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Môže ísť napríklad o situáciu, keď sa obžalovaný stará o viacero osôb, ktoré sú naňho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a podobne, čo v danom prípade rovnako splnené nebolo.

Napokon, krajský súd (v ktorej časti výroku o treste okresný súd nepochybil) pri ukladaní trestu súhrnného, podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/129/2005 zo dňa 12.06.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/113/2007 zo dňa 08.04.2008, ako aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/147/2007 zo dňa 18.06.2007, právoplatným dňa 05.07.2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K tomuto teda krajský súd uzatvára, že odvolanie obžalovaného v tejto časti dôvodné nebolo. Okresný súd správne uložil obžalovanému trest súhrnný a sperovaný bez aplikovania § 39 ods. 1 Tr. zák. (hoci boli pri ukladaní trestu uvedené nesprávne ustanovenia Trestného zákona, čo odvolací súd napravil) vo výmere desať rokov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že ho okresný súd nesprávne zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom správne mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, krajský súd uvádza, že v tejto časti je odvolanie obžalovaného dôvodné, a to z nasledovných dôvodov:

-ako bolo vyššie podrobne rozobraté, v pôvodnom rozsudku, ktorým bola schvaľovaná dohoda o vine a treste, bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Následne bola povolená obnova v prospech odsúdeného a bol zrušený výrok o treste uloženom obžalovanému, -ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného (čo bola), nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku. Trestný poriadok v ustanovení § 405 písm. b) Tr. por. jasne hovorí a zakazuje zásady reformatio in peius vo vzťahu k pôvodnému rozsudku, z čoho vyplýva, že následné preradenie odsúdeného uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 5Nt/31/2012 zo dňa 04.07.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5Tos/2013/2012 zo dňa 31.07.2012 z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nemá z pohľadu uvedenej zásady žiaden vplyv, pretože v obnovenom konaní je potrebné v zmysle nej „porovnávať“ jednoznačne pôvodný rozsudok.

K tejto časti krajský súd uzatvára, že okresný súd postupoval nesprávne, keď po povolení obnovy konania v prospech obžalovaného ukladal mu trest, pre výkon ktorého ho zaradil do prísnejšieho stupňa stráženia ako do akého bol zaradený v pôvodnom rozsudku. Uvedený nesprávny a nezákonný postup súdu odvolací súd napravil a obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, tak ako tomu bolo v pôvodnom rozsudku.

Čo sa týka odvolacích námietok odvolateľa o vzťahu k neprávnomu postupu okresného súdu v štádiu povoľovania obnovy konania, odvolací súd uvádza, že týmito sa nemohol zaoberať, nakoľko povolená obnova konania je právoplatná, išlo o iné konanie, ktoré nebolo predmetom tohto odvolacieho konania. Okresný aj krajský súd boli viazaný právoplatným výrokom o povolení obnovy konania iba vo vzťahu k výroku o treste uloženom obžalovanému.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a chyby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.